

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 146

No. 1 & 2

JAFFNA, FRIDAY, 3rd & 10th JANUARY, 1986

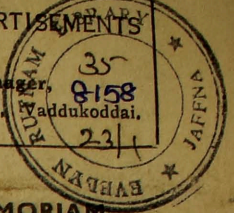
RIGHTHOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

Church News Letter

The Tellippalai Church of the J.D.C.S.I. is the first C.S.I. Church in Jaffna to print an Annual News Letter, containing largely news of members of the Church and events in the life of the Church. The Colombo Church publishes a News letter *Vinnoli* every year which was edited for many years by the late Mr. J. P. Thuraiatnam and later by his wife the late Thavamany Thuraiatnam.

Among the events mentioned in the Tellippalai Church News letter are the gift of an electric organ by the Thuraiatnam family in memory of Mr. I. P. Thuraiatnam who passed away on 27-4-85 and the progress made by the new ventures of the Church as the Nursery for the under five group which is now one year old.

The Presbyterian of the Church is now Rev. T. S. Premarajah. The Tellippalai Church is one of the oldest Churches of the Diocese and has a special halo round it as the Church with which is associated the name of *James Richards*, the only member of the original "Haystack Group" of 1806 to reach a foreign field.

Church Celebrates 125 Years

The Holy Emmanuel Church, Moratuwa is the Anglican Church in Sri Lanka with the largest congregation. The Church celebrated its 125th Anniversary on Friday, 27-12-85 with a Holy Communion Service at 7.30 a.m. at which the Bishop of Colombo, the Rt. Rev. Swithin Fernando was the Celebrant.

In the afternoon at 3.30 p.m. there was a Public Meeting at which the Prime Minister, Mr. R. Premadasa was the Chief Guest. Addresses were delivered by the Prime Minister, by Mr. Tyrone Fernando, Deputy Foreign Minister, and M. P. for Moratuwa and the Bishop of Colombo, the Rt. Rev. Swithin Fernando.

The Church was built by Gate Mudaliyar Jeronis de Soysa and consecrated by Bishop James Chapman, the first Bishop of Colombo.

Music

Arunthathy Sriskandarajah is the first and only Veena player included in the British Musicians Year Book and the only Veena player to appear on British Television, on both ITV and the BBC.

Her newly formed Orchestra is called *The London Veena Music Group*, begun just about six months ago. The Orchestra Group comprises five people Arunthathy playing the Veena and the other members of the group playing Flute, Lute, Violin, and Table.

Tamil Carol Service at Darwin

The Tamil congregation in Darwin (Australia) held its first carol service on Saturday the 7th of December at 7 p.m in the Assembly area of the Karama school. It was a great occasion for Tamils and others residing in Darwin

The Service commenced with the lighting of the traditional lamp during which time the Hymn for Ceylon was played by the orchestra.

The singing of carols and reading of lessons then followed. The message to the children was given by Mrs. Thiraviam Ramachandran a veteran on SLBC Radio programmes.

The highlight of the Service was a Tableau by the children who very effectively portrayed the event of Christ's birth. The Sermon was preached by Rev. S. S. Arulampalam

"It was quite encouraging to see a crowd of 150 people at the Service" writes Rev. Arulampalam. The Service came to a close with the singing of the Tamil lyric "சீ மகனாதுக்கு ஜெபம்மா". Refreshments were served at the end of the Service.

Church News in Brief

● The Central Committee of the WCC held its first-ever meeting in Latin America from July 28 to August 8, 1985. Argentine President Raul Alfonsin called on the WCC to work for a New World Economic Order. Seven new members were accepted into the WCC membership bringing the total to 310.

● The US House of Bishops has indicated by a large majority that they did not intend to withhold consent to the election of a woman if that time came.

● The Archbishop of Canterbury and Pope John Paul II are expected to meet in India in February 1986. The Archbishop will also meet Mother Teresa in Calcutta during his 3 week-long tour. The Pope's visit to India will be from February 1-10, after which he will pay a visit to Sri Lanka.

● Four Niles Memorial Lectures were delivered at the Eighth CCA Assembly at Seoul (26th of June to 2nd of July 1985) by Metropolitan Paulos Mar Gregorios (Paul Verghese of the WSCF), Dr. Eka Dharmaputra of Indonesia, Mrs. Macpil of Philippines and Prof. David Kwang-sun Sah of Japan.

For the Record

Civic Rights Restored

Mrs. Srma Bindaranayake's civic rights were restored by Presidential Decree on the 2nd of January 1985. The question of her entering Parliament was, she said, "a matter to be seen."

"The biggest problem today is the ethnic issue. Have a general election and let the people decide" Mrs. Bindaranayake is reported to have said.

Observers are agreed that Mr. Lakshman Jeyakody who was nominated to her seat, would do whatever Mrs. Bindaranayake wanted him to do.

Fourth Birthday

Tamil Times (London), published monthly celebrated its fourth birthday on 12-11-85 with the Directors, and staff entertaining guests at Royal Commonwealth Society. A "hilarious item" according to reports was the display of counterfeited copies of the journal.

Among the guests were several MPs and media men. Those who sent messages and greetings to the paper were Simon Hughes M. P., Miss Jeya Wilson, President-elect Oxford Union Society, David Selbourne, Oxford, Prof. V. Suriyanarayana Centre for South Asian studies, Madras, Prof. A. J. Wilson University of Brunswick, Canada, and the Secretary of the Standing Committee of Tamils (SCOT) London.

Navajeevanam News

There were a series of events at Navajeevanam during November and December. On the 1st of November, the Third Death Anniversary of Rev. A. C. Thambirajah, five families, all refugees living in Camps were settled down in cottages put up in Chundikulam. Each family was given two acres of land. This scheme was sponsored by a few friends of Navajeevanam, in Brunei.

The Navajeevanam Sports Meet took place on the 16th November and on the 20th November the Nursery Concert was held under the patronage of Mrs. Daniel Thiagarajah.

On the 4th of December Navajeevanam had its Carol Service and took part in a Combined Carol Service held at the C.S.I. Church, Kilinochchi on the 21st.

The most important event took place on the 16th December when a Book entitled "Historical Essay on Navajeevanam 1959-1984" was released at a function at Trimmer Hall, Vembadi. This Book was written by a long standing and affectionate

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY OF OUR
DEAR AMMAH

Kanagam Subramaniam

Called Home 8-1-1979.

"Thou dost rule the raging
of the Sea;
When its waves rise thou
stillest them" Ps. 89:9.
Station Road,
Chavakachcheri.

IN MEMORIAM

**Samuel Jeyanayagam
Gunasegaram**

Called to rest on
January 4, 1964

"We shall sleep but not for ever
There will be a glorious dawn
We shall meet to part, no never
On the Resurrection morn!

Fondly remembered by
Malar, Vijaeedvi. Wini,
Jeyandran and their
families.

Jasmine Cottage,
Kopay.

IN MEMORIAM

IN EVERLOVING MEMORY
OF

Veluppillai William

Called to rest - 14-1-1984

"Blessed are those who are
pure in heart; for they shall
see God" (Matt. 5:8)

Fondly remembered by his
children, son-in-law and
Grand children.

friend of Navajeevanam and covers the first 25 year period of the Centre. This Book is available for sale at the C.L.S. Book Depot Jaffna and at Navajeevanam at Rs. 25/- per copy.

Economic Planning of Building Construction in Tamil Areas

Mallika Rasaratnam, M. Sc. (Arch.)

Chartered Architect

Within ten years, building construction in the Tamil provinces will be more important than in any other region or country. Although housing is just one of the problems facing the Tamils, because of the displacements in their domicile, a pressing need will be felt more in this field than in any other. So much so, we have to discuss a lot about buildings construction.

It sometimes seems that the love of exploration and adventure has died in the sullen slum regions of the Tamils. Traditionalist among Tamils are too many. But there were men and women who had seen a problem or a public need and figured out a solution. They were too few in number. Tamils, by and large, it seems, wait till a person from abroad comes to tell them an inventive and pioneering step to overcome their difficulties.

Some ten years ago, in 1975, long before the awakening and cultural revolution among the Tamils were much evident, Robert Holmes, an American, who returned to the province after twenty years, had the following to say about Jaffna in his book "Jaffna (1980)"

"Before we leave his compound we will make one 'Concrete suggestion' to the Jaffna men, for we have the rare opportunity to suggest an economy to some of the worlds most economical men. For a great many years, the Jaffna man has been wasting cement by casting solid concrete blocks. In the late 1950's some machines for making hollow blocks appeared in Jaffna, but they seem to have disappeared. For once it seems that economy is sacrificed to emotion—the feeling he has that his house is better if it is solid."

A lot of researchers have noticed that a Jaffna man, to be more precise, a Jaffna bridegroom had learned a habit to imagine himself to be a steward, that is to say, a person entrusted with management of another's property. This may be true in some respects as regards someones daughter and the dowry, but it can never be true of the general affairs. This notion of stewardship, and the temptation to conduct the business within the confines of an ultra-cautious, riskless policy, so that what is passed on to the next generation will not be anything less than what was passed on to him, has made almost all men in Jaffna a traditionalist.

The evolution of structural forms in Building Construction, in the sense that the methods by which structures are formed from particular materials is conditioned by two forces,

One is Economic—the search for a maximum of stability and durability in building with a minimum of materials and labour. The other is expressive—the desire to produce meaningful form.

For the time being, let us forget about the expressive aspect of architecture and discuss about our capacity to make changes in structure from the materials available.

By and large, Architects, all over the world, too are cautious. Surprising use of materials sometimes come too swift. But introducing a new material is not as easy as one would imagine. It is not really something about which one can knock on a man's door cold, burst in and start talking. Architects always avoid the risk of pioneering with untried and possibly unsuccessful methods and depend instead on proved procedures. Such caution makes construction practices static. This is all the more so in the north and east.

Changes in the techniques of architecture is unduly delayed. The consumer climate is now congenial and the market is ready to introduce changes in building construction materials. Surely it will not be long before some smart pioneering business man realises that the answer to the escalating cost of building in the north and east will be the use of concrete hollow blocks.

The effect of high cost of materials is to limit the amount of expenditure that can be reserved for the construction of amenities. Search for a cheaper material is the only way to cut down the cost of construction.

In most areas where stone is available, it has been favoured over other materials for the construction, of monumental architecture. Its advantages are durability, adaptability to sculptural treatment, and the fact that it can be used in modest structures in its natural state. But it is difficult to quarry, transport, and cut, and its weakness in tension, limits its use for beams, lintels, and floor supports.

Brick compares favourably with stone as a structural material for its fire- and weather-resisting qualities and for the ease of production, transportation, and laying. Special shapes can be produced by moulding to meet particular structural or expressive requirements. Rectangular bricks are bonded either as headers (Short side out) or stretchers (Long side out). Standard modern types provide a ratio of width to length of slightly less than 1:2 to permit a wide variety of bonding patterns within a consistent module, or standard

(Continued on page 7)

University Don on Ethnic Crisis in Sri Lanka

[Excerpts from Prof. K. Sivathamby's Address at the Jaffna College Prize Giving, 1985.]

(Continued from our 22 & 29-11-1985 issue)

I refer here to the mass exodus to the western countries like west Germany, France, Sweden and others, and to the large number of self exiles (I am not referring here to the refugees proper) to India. The former group is more interesting. Among most of them one could see the transformation of what is given as 'dole' becoming dowry capital here. The position of the self exiles is also important. The argument very often given by them is that they are going for the schooling of their children. With the sharp rise in educational expenses in England and America, these people have mostly gone to India. Little do they realise that pre-university education in India differs so much from the one obtains in Sri Lanka that in the case of a child who opts to study there at the primary level has to finish its first degree to get absorbed back in to Sri Lankan educational system. This could create problems in employment opportunities too. To me it looks like migration without being aware of it.

Evidently these are all people who do not either understand the change or want it. Such migrations—consciously and unconsciously raises a vital question—for whose benefit is the ethnic struggle fought out?

Given the realities of our existence I would say those who are staying on, or to be exact those who are going to stay on, are those who are not in position to migrate to any other place; those who could, are going or have already gone.

The most disturbing of all these migrations is the flight of the professionals. At one stage the flight was prompted by such factors as ethnic discrimination. And it was that type of professionals who constitute the bulk of the expatriates who help to internationalise the Sri Lankan Tamil question.

But we now see the beginnings of a flight of professionals who find it difficult to continue to work. This is a new phenomenon which should cause great concern. This, I wish to repeat, is a crucial moment in the history of the ethnic struggle in Sri Lanka and of the Tamils here.

It is important that at least now the intellectuals in this community take up the question of charting out the possible and the probable scenarios.

It should be admitted that the Sri Lankan Tamil community has been denied the benefit of a truly intellectual discussions objective and forthright, of their problems. In our anxiety to produce professionals we have not been able to produce

enough amount of intellectuals, especially in the field of social sciences. Even the few we have preferred to be expatriates. The problem with many of the expatriates is that their sense of past grievances for outstips their present knowledge of the changing realities in Sri Lanka.

I think it is primarily a problem for those who are here.

It is at this point of time that the role of an institution like Jaffna College becomes important.

Your experiment in teacher-student relationship, in bringing out the creativity of the students, in widening the dimensions of learning by teaching industrial skills, all, become meaningful.

Friends,

I do accept that I have not indicated what the answers are to the problems I have mentioned. I genuinely think that we are a bit early for going into the answers. The need of the hour, in intellectual terms, is to formulate the question, correctly. First let us have correct questions, for only correct questions, can have correct answers; incorrect questions always lead to incorrect answers. And let us also, not forget that the answer always lurks within the question.

(Concluded)

Koddaimunai Methodist Church

Mrs. Thevamanie Vinayagam

The death occurred on Sunday, 8th of December, 1985, of Thevamanie (Radha), wife of Mr. Victor Vinayagam, of the Coconut Board, Batticaloa and second daughter of Mr. and Mrs. Chelliah of Sandilipay. She was an Old Girl of Jaffna College, Vaddukodai and excelled in Sports during her school days. Before marriage, she was the Physical Instructress at the Pandaiterruppu Girls School.

After her early retirement, she was the Superintendent of the Nursery School at the Koddaimunai Methodist Church at Batticaloa. She was 54 years old at the time of her death.

At the Funeral Service, Mrs. Shiamanie Devadason, a friend of the deceased referred to her as a simple, unsophisticated, kind hearted lady who was dedicated to her work and melted herself in the difficult task of making her school excellent in every way.

She leaves behind besides her husband two sons—Roy and Lucky—two sisters, Mrs. Thirupathy Kandiah and Mrs. Kanapathippillai of Sandilipay and Mr. Chinnakone, a brother (Port Cargo Corporation).

—Cor.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ். [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 146] 3, 10-1-1986 [இதழ் 1, & 2

யோவான் ஒன்று பதினாறு!

'அவரது மாட்சிமையை நாங்கள் கண்டோம்'

இங்கு கரணும் வசனத்திற்
கரவே பேரவாள் தம்முடைய
நற்செய்தி நூலை எழுதினாள் என்
பது மிகையாகாது. இப்பிரபல்
சத்தைப் படைத்து அவற்றிற்
சென்ற வான் வழிவழியும் நிய
மித்துக் காத்து வருகின்ற ஆற்ற
லாகிய இறைவனின் "சொல்"
மனிதனைப் படைத்து அவனுக்குள்
ஆவியையும் ஆத்தமாவையும்
வைத்து தனிப்பெரும் ஆற்றலா
கிய இறைவனின் சொல் என்
பது யோவானின் உள்ளத்தில்
தனியாட்சி செலுத்தி வந்தது.

"வாக்கு மறுவுவானி;
நம்மிடையே குடிசெண்டார்,
அவரது மாட்சிமையை நாங்கள்

கண்டோம்,
தந்தையிடுந்து அவர் பெரு
இம்மாட்சிமை
ஒரே பேருரு அவருக்கு ஏற்ற
மாட்சிமையே,

ஆகவே அருளும் உண்மையும்
நிறைந்து விளங்கினார் அவர்"

— யோ. 1: 14

கடவுளின் சொல்லைப் பற்றிய
இத்தகைய கருத்து அக்காலத்
தில் யூதர்களிடமும் கிரேக்கர்க
ளிடமும் பொதுவாக நிலவி
வந்த கருத்தேயாகும். ஆயினும்,
அக்காலத்தவருடைய எண்ணத்
தில் என்றும் தோன்றாத துணி
சேரமான ஒரு கருத்தையே,
இங்கு யோவான் வெளியிடுகி
றார். அதாவது, 'உலகத்தைப்
படைத்ததும், பிரபஞ்சம் அனைத்
திற்கும் மூலகாரணமானதுமான
வார்த்தை ஒரு மனிதன் ஆனது,
என்கை சொந்தக்கண்ணால் அவ
ரைக் கண்டோம்' என்று விளக்கு
கிறார்.

ஆம், அந்த "வார்த்தை",
உண்மையான ஒரு மனித வடி
வம் கொண்டார்; மனிதருடைய
கண்கள் அந்த வார்த்தையைக்
கண்டன என்பது யோவானின்
முடிவு. 'எவராலும் காணமுடி
யாத அந்த ஒப்பற்ற வார்த்தை
யைக் காணவேண்டுமென்று
விரும்புகிறீர்களா? நாளேதே
தூர இயேசுவைப் பாருங்கள்',
என்று உலகத்திற்கு எடுத்துரைக்கி
றார் யோவான்.

யோவானின் இக்கூற்று, அக்
காலத்திலிருந்தவர்களுக்கு முழு
வதும் புதுமையான ஒரு கருத்தாக
கூடும். இதற்கு முன் எவரும் இத்
தகையதொரு கருத்தை வெளி
யிடவில்லை. எல்லாம் வல்ல இறை
வன் மனித உடலை எடுப்பார்
என்பது கிரேக்கர்கள் ஏற்றுக்
கொள்ள முடியாத ஒரு கருத்தாக
கூடும், கிரேக்க தத்துவஞானிக
ளின் கருத்துப்படி, 'மரணிட
உடல் என்பது தீமையின் உருவம்;
அது, ஆவிமர அடைக்கப்பட்டிரு
க்கின்ற ஒரு கிளைக்கூடம்'
என்பதே.

புலாட்டர்கள் என்ற ஞானி,
'கடவுள் தூயராகையால் அவர்

இந்தப் பாவம் நிறைந்த உலகு
டன் நேரடியான தொடர்பு
கொள்ளக்கூடியவர் அல்லர்,
வேறு இடைநிலைச் சாதனங்கள்
வழியாகவே, அவர் உலகின் காரி
யங்களைக் கவனிக்கிறவர், அவர்
மனிதனாக வருவார் என்று நினைப்
பதும் தேவ தூஷணமாகும்"
என்ற கருத்தைப் பரப்பி வந்
தார்.

'நரம்பும் தசையும் குறக்கும்
நெடுக்குமரசுச் சேர்த்துக் கட்டப்
பட்ட இவ்வுடம்பின் வெறத்
திடுக' என்ற மார்த்துஸ் ஆர்ஸி
யஸ் என்ற அறிஞன் தமிழ்க்
கவிஞர் பட்டினத்தார் முதலிய
பலர், இவ்வுடம்பின் இழிதகை
மைரைப் பலவகையில் பாடியிருக்
கிறார்கள். 'ஊத்தைச் சீராமடி
ஆகப்பேய்' என்று பாடினார் ஒரு
கவிதர். 'இடுமையெக்கே சென்
சலம்' என்கின்றது குறள்.

இப்படிப் பலராலும் இழித்
தரைக்கப்படுகின்றதும், அழுக்
கும் அழிவும் ஈனமும் பொருந்தி
யதுமாகிய ஒரு உடலைக் கடவுள்
எடுத்துள்ளார் என்பது, நட்டிக்
கூடாததொரு நிகழ்ச்சி என்பது
அக்காலத்தவர் சொன்னிருந்த
கருத்தாகும். அத்தகையதொரு
பொதுக் கொள்கையைக் குறுக்கே
கொட்டுகின்றவராக 'வாக்கை மறு
வுவானார்' (வார்த்தை மரமிச
மாயிற்று) என்றவரைக்கிறார்
யோவான்.

யோவான் முதன் முதலாக
வெளியிட்ட துணிக்ரமான இப்
புதிய கருத்தினை அக்காலத்தத்
திருச்செய்யிற் சிலர் ஏற்று முக்
கொண்டிருந்தனர். பவுல் அடியார்
'மாமிசம்' என்று அடிக்கடி
எழுதுகிறார் அகிலவர்? அந்த
இடங்களில் அவர் எந்த கிரேக்
க் சொல்லைப் பயன்படுத்துகி
றாரோ, அதே சொல்லைத்தான்
யோவானும் கையாண்டிருக்கி
றார். அங்கே "மாமிசம்" என்ற
சொல்லுக்கையே, பவனீனமும்
பாவம் செய்யக்கூடிய நிலையி
விரும்புபதுமான மனித இயல்
கையே பவுல் குறிப்பிடுகிறார்.

எனவே, இந்தச் சொல்லு
இறைவனுக்கு அவ்வது அவரு
டைய வார்த்தைக்குத் தொடர்பு
படுத்திப் பேசுவதை ஆதிக்கிறிஸ்
தவர்களின் கிரேக் ஏறத்த தயன்
கினர். இத்தகைய குறைபாடு
கூட ஒருடலில் கிறிஸ்த வாழ்ந்
திருப்பாரா? என்ற ஐயப்பாடு
அவர்களுக்குத் தோன்றியது.
இதன் விளைவாகத் திருச்செய்யி
ருள்ளே, ஒரு தனிப்பிரிவு புதிதா
கத் தோன்றியது.

இப்புதிய குழுவினர், 'இயேசு
மனித உடலில் வாழ்ந்தது
வெறுத்தோற்றமேயாகும். அவர்
ஏற்றதாக்கக் கூறப்படும் மனித
உடம்பு, உண்மையில் அவருடைய
உடம்பல்ல; மனித வடிவில் கண்
னுக்குத் தெரிந்து கொள்ளுகின்ற
ஆவியுருவிக்தான் இருந்தார்.

அவருக்குக் கண்போர், பசியோர்,
துன்பமோ இருந்ததில்லை; யாவும்
வெளித்தோற்றமே!' என்ற
கொள்கையைக் கொண்டிருந்த
னர்.

எனவே, யோவான் முதற்
கண எழுதிய தம்முடைய நிரு
பத்தில், 'கடவுளின் ஆவியை
நீங்கள் எதற்கு அறியவொழை
யும், மெய்யான மனிதனாக வந்த
இயேசு கிறிஸ்துவை வெளிப்
படைவரக் ஏற்றுக்கொள்ளும்
எந்த ஆவியும் கடவுள் அருளை
ஆவியும். அது எதிர்க்கிறீர்ந்து
வின் (அறிக்கிறீர்ந்து) ஆவி,
அது வருமென்று கேள்விப்பட்டிரு
க்கிறீர்கள். அது இப்பொழுதே
உலகத்தில் இருக்கிறது" என்ற
(1 யோ. 4: 2, 3) மேற்குறிப்
பிட்ட குழுவினரைக் குறித்து
எச்சரிப்பு விடுக்கிறார்.

இன்றும் நம்மிற் சிலர், இயேசு
கடவுள் என்ற நம்பிக்கையுடைய
வர்களாயிருப்பதுபோல, அவர்
உண்மையான மனிதனாகவும் வந்
தவர் என்பதைக் குறித்து திட
நம்பிக்கை உடையவர்களாயிருப்
பதில்லை. படைக்கும் ஆற்றல்
பொருந்திய கடவுளின் வார்த்
தையை அனைத்திற்கும் மூல
காரணமானதை, இயேசுவாகிய
மனிதனிடத்திலே நாம் காண்கி
றோம், வார்த்தை மரமிசமா
யிற்று, கடவுள் மனிதனானார்.
படைப்பின் கார்த்தா, தமது
படைப்புளோன் ஒன்றாக உரு
வெடுத்த வந்திருக்கிறார்.

வார்த்தை (வாக்கை) என்ற
சொல்லுடன் 'அருள்' (கிருபை),
சத்தியம் (வாய்மை, உண்மை)
என்ற சொற்களும் யோவானின்
மனதிலிருந்தன எனத்தெரிகி
றது. 'அருள்'—இதனை எவரும்
தம் சொந்த முயற்சியால் சம்
பாதிக்க முடியாது. எத்தகைய
தகுதியும் உரிமையும் இல்லாத
விடத்து வலிய அணிகப்பெறும்
அன்பின் பெருக்கு இது, மனித
னின் உதவியற்ற அவல
நிலையையும், இறைவனின் அளவு
பெற்றாத அன்பின் பெருக்கையும்
மனிதவர்கள் காட்டுவது அருளே
யாகும். மேலும், அருளில்
இறைவனின் அழகு, அவருடைய
தருமுடம்பொலிவு, காணப்படுகி
றது. இறைவன் தமது அன்புப்
பெருக்கும் அழகுமாய்க் கடவுள்,
இயேசுவாக மனுஷங்களுக்குத்
தந்தருளினார்.

அடுத்தது, சத்தியம் (வாய்மை)
என்பது, 'சத்தியம்' என்ற
சொல் நான்கு நற்செய்தி நூல
களிலும் அதிகமாகப் பரவிக்கப்
பட்டிருக்கிறது. இயேசு பெருமான்
சத்தியத்தின் உருவம் என்கை,
'நானே சத்தியம்' என்றார்
அவர். சத்தியம் இன்னதென்று
காணவிரும்புகிறவர்கள் இயேசு
வைக் கண்டு தெனியலாம்.
கடவுளின் பண்புகளை அறிய மனி
தன் பல முயற்சிகள் எடுத்துள்ள
தான். அவைகள் அனைத்தும் பய
னற்றுப்போயின, ஆனால், சத்தி
யம் இன்னது என்பதனைக் காணக்
கூடிய ஒரேவழி, இயேசுவைக்
காண்பதேயாகும். கிறிஸ்துபிர
ரான் தெய்வ சத்தியத்தை நமக்
குக் கொண்டு வந்தார். நம்மை
சத்தியத்தில் நடத்துவதற்கு
தமது ஆவியானவரை நமக்குள்ளி
றார். இயேசு சத்தியமாகிய தம்
மைமே நமக்கு அளித்துவிட்டார்.
இந்த சத்தியம் நம்மைப் பாவத்
திக அடிமைத் தனமிலிருந்து விடு
தலுமாய்க் சத்தி வாய்ந்தது.

யோவான் தமது நூலில்
பரவித்த அடுத்த சொல் 'மகிமை'
(மாடிகிமை). 'அவருடைய மகி
மைகள் கண்டோம்' என எழுது
கிறார். கிறிஸ்துபிரானின் வாழ்வு,
அவருடைய மகிமைகளை வெளிப்
படுத்திவதாக இருந்தது (யோ.
2: 11). இயேசு பெருமான் நோக்
கிப் பார்த்து, அவருடைய விக்

உலக சமாதானப் பேரணி

கிறிஸ்தவ பண்டிகையை முன்
விட்டு, தமிழ் நாட்டிலுள்ள
கிறிஸ்தவ மக்கள், உலக அமை
தியை வலியுறுத்தி அதற்காகப்
பிரார்த்தனை செய்யும் முகமாக,
மாபெரும் சமாதானப் பேரணி
யொன்றை ஒழுங்கு செய்தனர்.
சென்னையிலுள்ள கிறிஸ்தவ
சபைகள் அனைத்தும் இப்பேரணி
யின் ஊர்வலத்தில் கலந்து
கொண்டனர். டிசம்பர் மாதம்
25ஆம் திகதி மாலை 4 மணிக்கு
இந்த உலக சமாதான ஊர்
வலம் நடைபெற்றது. சென்னை
நகரிக் கிறிஸ்தவ சமுதேசினர்
ஒரு சமாதானப் பேரணி ஒன்றை
நடத்திவது இதுவே முதல்
நடவலமாகும்.

மைமை நாம் நம்முடைய வாழ்க்
கையில் அனுபவிக்கும்போது,
இந்த மகிமைக்குள் நாம் நுகழ
கின்றோம். இந்த மகிமை இறை
வனின் மகிமை. (யோ. 5: 41;
8: 50, 54; 7: 18; 11: 4
காண்க). தந்தையின் இம்மகிமை
கிறிஸ்தவர்க்கே உரிய மகிமை
யாகும். இந்த ஒப்பற்ற மகிமை
வைத் தம் அடியார்களுக்கு அவர்
வழங்குகிறார்.

இயேசு பரமத்தையின் மகி
மையிலும், அவர் அடியார்கள்
கிறிஸ்தவின் மகிமையிலும் பங்கு
பெறுகின்ற மாட்சிமை நாம்
காண்கிறோம். "தந்தையே, உல
கம் உண்டானதற்கு முன் உமது
முன்னிலையில் எனக்கு இருந்த
அதே மாட்சிமையைப்பே அருளி.
இப்போதும் உமது முன்னிலையில்
எனக்கு மாட்சிமை அளித்தரு
ளும்" (17: 5) — "நாம் ஒன்று
யிருக்கிறோமோ, அவர்களும்
ஒன்றுருக்கும்படியும் நீர்
எனக்கு அளித்த மாட்சிமையை
நான் அவர்களுக்கு அளித்தேன்,"
(17: 22), என்ற திருமொழிகளைக்
காண்க.

இறைவனின் மகிமைகளை,
இஸ்ரவேல் மக்கள் இடைக்கிட
தம் கண்ணாகக் கண்டனர்.
இருந்தும், அந்த மகிமைகளை
அவர்கள் தொடர்ந்து காண
வில்லை, வறுந்தரத்திலே அவரு
டைய மகிமைகளைக் கண்டனர்
(யாத், 16: 10); பத்துக் கட்டளை
கள் கொடுக்கப்பட்டபோது,
சீனா மனையிற் இறைவனின்
மகிமை காணப்பட்டது. (யாத்,
24: 16); ஆசிரிப்புக் கடவுள்
அமைக்கப்பட்டபோது இறைவ
னின் மகிமை, உடாரத்தை
நிரப்பியிருந்தது (யாத், 40: 34);
தேவாலயம் இறைவனின் மகிமை
யால் நிறைந்திருந்தது (1 இரா.
8: 11; ஏசா, 6: 3).

எனவே, இறைவனின் மகிமை
என்பது, அவருடைய திருப்பிர
சனைகள் வன்கை. இந்த மகிமை
அவ்வது, இறை பிரசன்னம்.
இஸ்ரவேலுக்குக் காணப்பட்
டதுபோல, இடைக்கிடக் காணப்
படாமல், ஏன்றோறும் இடை
விடாமல் நம்முடன் தயங்குவதற்
காக, மனிதர் மத்தியில் தங்கி
வாழ்வதற்காகப் பத்தினியேயின்
முன்னணியில் இம்மகிமை வந்
தறங்கியது. ஆகவே, மனுஷரு
கெடுத்து வந்த இறைவனாகிய
இயேசுவை, மீட்பதென்று தங்கள்
இதயத்தின் ஏற்றுக்கொண்டவர்
கள் எவரெனோ, அவர்கள் கடவு
ளுடைய மகிமையைப்பே தங்களுக்
குள் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.
அது, ஈராயிரம் ஆண்டுக்கு
முன் பலஸ்தினாவில் நடந்தது
முடிந்தவிட்ட ஒரு தனிச் சமூக
யகம்.

இந்த மகிமை, இன்றுவரை
அவருடைய அடியார்களுக்குள்
பாயத்து வருகின்ற அனுபவமா
கிய பதாரூ நிதழ்ச்சி என்பதை
அறிக. இந்த மகிமையின் காரண
காரணமாக நமது நத்தார்
கொண்டாட்டங்கள் அமைப்பட்
டும்.

பாலகனாய் பிறந்து

வாலிபனாய்த் திகழ்ந்த இயேசு அருந்திக். ஜே. ஜே. இரத்தினராசு

1985 ஆம் ஆண்டு அனைத்துலக வாலிபர் ஆண்டாகப் பல் மறைகளில் எல்லா நாடுகளிலும் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே உலகமெங்கும் கிறிஸ்துவின் பிறப்பை நினைத்து கொண்டாடும், இந்நாட்டினில் இயேசு நரதரை ஒரு வாலிபனாக மனதில் எண்ணவேண்டும். அவரின் பிறப்பை நாம் நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் ஆண்டவரை ஒரு சிறு பாலகனாக, தொழு வத்தில் கிடத்தியிருக்கும் சிறு குழந்தை யாகவே நாம் மனதில் வைத்து நினைப்பதுண்டு. ஆன்மீக ரீதியில் மக்கள் பல்வேறு துறைகளிலிருந்து வயவிலிருந்து இடைவரலாகவும், சமூக தொழில் விலிருந்து தொழிலாளர்களாகவும், தூரத்திலிருந்து ஞானிகளாகவும் இப்பாலகனாகத் தரிசிக்க வந்தனர். அந்நாட்டினில் நடந்த சம்பவங்கள் யாவும் முடிந்த பின்னர் இயேசுவின் வாழ்க்கையில் அவர் வாலிபப் பிராயத்தை அடையுமட்டும் பன்னிரு வயதில் தேவரவயர்தில் நடந்த சம்பவத்தை விட வேறென்றும் திருமறையில் கூறப்படவில்லை. அவர் ஆமைதி யாகப் பெற்றிருக்கும் அமைத்து நரசரேத்தில் வாழ்ந்து வந்தார் என்பதையே அவரது முப்பதாம் வயதில் மட்டுமுள்ள காலத்தை பற்றி அறிவக் கிடக்கிறது. இவ்வாருகளை "மறைந்திருந்த ஆண்டுகள்" என குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். வாலிபர் ஆண்டாகிய இவ்வாண்டின் வாலிபருக் கேட்கலாம் எந்தென்காட்டாக விளக்க இயேசுவை, வாலிபருக்குள் வாலிபனாய் திகழ்ந்து நிற்கும் இயேசுவை திரைப்படத்தில் வைக்கும் பொழுது மனதில் வரும் சில சிந்தனைகளை குறிப்பிட விளக்கிறோம்.

1. மகத்துவமான, மேல் நோக்கான, இறைவன் தொன்மோக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்த இயேசு

ஆண்டவர் இயேசு பிறவாகிய எவ்வளவு தம்மை உலகத்துக்குள் அனுப்பிய தன் நோக்கத்தை என்றும் மனதில் வைத்துத் தம்மை முற்றுமாய் அதற்காக ஆயத்தப்படுத்தினார். ஆழம், நீளம் அல்லம், உயரம் ஆகிய அளவுகளுக்கு எதிராக, இவ்வளவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டிருக்கும் எவ்வளவு அகைபை மக்களுக்கு செயற்படுத்திக் காட்டும் பணிக்கு தம்மை ஆயத்தம் செய்யுதார். இறுதியில், மரண வரையிலும் "என் சித்தம்மல்ல உம் சித்தம் ஆகக் கடவது" என்று சொல்லக்கூடிய நிலைக்கு வந்தனர் வாலிபர் தம் உலக வாழ்க்கையில் பின்பற்றக் கூடிய எந்தவிதோர் இடட்சியுமில்லை இவ்வளவுகில் நிறைந்திருக்கலாம், ஆனால் இவற்றுள் சிறந்ததைத் தெரிந்து, எவ்வளவு விலைமையைப் பெற்று வாழ்வதே இன்று வாலிபருக்கு வரும் சவால்.

2. வாலிபப் பராயம் ஒரு புரட்சிப்பராயம்

இயேசு தமது ஊழியத்தை பகிரங்கமாய் செய்து முடித்த காலம் முன்றே முன்று ஆண்டுகள் மத்திரம், அதற்கு முந்திய சில ஆண்டுகள் அவருடைய வாலிபத்தின் சிறப்புக் காலம். இந்தக் காலத்தில் அவரைச் சூழ்ந்திருந்த யூத பரம்பரை எண்ணத்தையும் சமுதாய வழக்குகளையும் சமய சேட்பாடுகளையும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவோ, எதிர்த்து நின்ற

திருப்பிறப்பின் செய்தி:

* "அருந்தவத்து ஆன்ம சக்தி ஆன் உருப்பெட்டது அகனா; பெருந்தவத்து ஒளி யாகி ஞானம் பிறங்கு உறும் ஆகியா வின் இருந்தவக் கதிரோன்; கீழமெழுந்த மெற்றிகையும் எங்கும் பொருந்திய சாகு ரோன்; எங்கெ டுசன்கு உரிய நரதன்!

— கவாயகந்தானந்த பாரதி

* "எல்லிப்பெண்ணுக்குத் திருத்த ரித்துக் கடவுளைப் பெற்று மடியில் ஏந்துவது, பெருந்தொலைப் பெத்தலையேயின் பழங்கதை யாகாது. என் அகத்தே நிழலும் இன்றைய செய்தியாகும்"

— ககாவ

* திங்கள் சேரனும் மீன்கள் யாவுமே திகழ் இழந்தபின் மறைபவே இங்கெழுந்த விளங்கும் ஞாயிறு போல வந்தனக் ஏகவே; புங்கவன் புசல் மொழியில் செய்கையில் புசல் அரும் திருமுத்த தனில் எங்கெ டுசனே உகனைக் கண்டனம், முற்றுக்கண்ணம் குருசிலே!

— கீழ்ப்பரி

புரட்டலோ பல இருந்தன; வெறுப்பானவற்றை வெறுத்து ஏற்பனவற்றை ஏற்று கடவுளின் சித்தத்தின் படி நடக்கவேண்டிய தீர்மானத்தை அவர் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இதில் நமது ஆண்டவருக்கு வழிகாட்டியாய் இருந்த அவரை நடத்தியது அவருடைய பெற்றிருமல்வ, சமுதாயமும்கூட ஒரேவழியை அவர் கண்டார். அதாவது பிதா காட்டிய வழி "பிதாவே உமது நரமத்தை மகிமைப் படுத்தும்". "பிதாவே உமது சித்தம் ஆகக் கடவது" என்ற வார்த்தைகளே அவருடைய நாவில் எப்பொழுதும் பிறந்தது. இன்று வாலிபப் பராயத்திலிருக்கிற நமக்கும் இதுவே முக்கியமான வழியாயிருக்க வேண்டும். வாழ்க்கையின் எவ்வத எட்டத்திலும் நாம் ஆராயும் வழிகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து அவைகளி னது கடவுளின் சித்தத்தின் வழி பெண்பதை முற்கூட அறிந்து அதை ஏற்றுக் கொள்வதே ஆண்டவர் தமது வாலிபப் பராயத்தில் காட்டிய ஒரேவழி.

ஆனைத்துவகிலுமுள்ள வாலிபரை இந் நாட்டினில் விசேடமாக நினைக்கும் பொழுது, உலகத்திக்குத் தம்மை முற்கூட கொடுத்த இயேசுவை நினைக்கும் பொழுது இவ் விரண்டுக்குமிடையே இருக்கும் தெருங்கிய தொடர்பை உணராமலிருக்க முடியாது. ஆண்டவர் இயேசுவை இந்நாட்டினில் தொழுவத்தில் கிடக்கும் குழந்தையாக உலகுக்கு உயர்த்தி காட்டுவது மாதிரி மலவ அவரை சிலுவை மரமாகிய வெற்றித் தம்பத்தில் நாம் உயர்த்திக் காட்டவேண்டும். அவரின் வரலாற்றையின் படியே சிலுவை அவருடைய தோல்வித் தம்பமல்ல அவருடைய வெற்றித் தம்பமாக. விளங்கிற்று "நானோ" பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்படும் பொழுது எல்லா மனிதரையும் எண்ணை இழுத்துக் கொள் வேன்." சரித்திரத்தின் அழிவுக் கும்பலில் தலை காட்டி. இன்றும் நிற்பது சிலுவை அதில் ஒரு வாலிபன் இறைவனின் அருட் தொண்டருக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்து உலகமக்கள் மத்தியில் தம்மைத் தாழ்த்தி தாழ்வினா உயர்ந்தார், அதற்காகவே அவர்

சமாதானத் துதுக் குழு

இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், ஐரோப் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து 5 பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சமாதானத் துதுக்குழுவொன்று, இலங்கையில் வன்முறைகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும், அமைதியை நிலைநாட்டவும், இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாண உதவு முகமாகவும் விரைவில் இலங்கை வரவுள்ளது. இக்குழு அனைத்துலக சமய-சமாதான மாநாட்டு அமைப்பைச் சேர்ந்தது. இலங்கையில் உள்ள சர்வோதய இயக்கத்தின் அழைப்பின் பேரிலேயே இக்குழு இலங்கைக்கு வரவுள்ளது என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அன்பே பெரியது!

அன்பு பொருமை யுள்ளது, பரிவுள்ளது அன்பு அயுக்காறு கோளாது பெருமை போசது, இழமாப்பு அடையாது இழிவானதைச் செய்யாது, தன்னலத் தைத் தேடாது.

சிறந்திரு இடம் தாது. பிறர் மீது நல்லெண்ணம் இழப்பில்லை நம்பிக்கையில் தவிர்த்தலை.

— புனித பவுல் அடியார்

வரலாற்றில் ஒரு துளி!

'சாந்தி நிகேதன்' உருவாக உதவியவர் ஒரு கிறிஸ்தவர்!

பவானி சரஸ் பானர்ஜி, எஞ்சு பிராமணர். 1861-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 2ஆம் திகதி பிறந்தவர். வேதங்களைத் தெளிவாகச் சிறுநீர்தேற்றவர், அனல் தெறிக்கும் பேச்சாளர், நகைகற்றவர். தேசிய உணர்வுகொண்ட வகை நாட்டவர். இவர் கி.பி. 1891ஆம் ஆண்டில் எத்தேவரிக் கிறிஸ்தவ சமயத் தைத் தழுவினார். 1894ஆம் ஆண்டில், கிறிஸ்தவ சமயத் துறவியரார்.

இவர் இங்கிலாந்து நாட்டுக்குச் சென்று சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். ஆக்டிபேர்டு பக் கலைக் கழகம் இவரைக் கொள்வித்தது. கிறிஸ்தவ சமயத்தை அவர் தழுவிப் பிசு தீவிர தேசிய உணர்வுடன் பணிபுரிந்தார் என்பது வரலாறு.

கிறிஸ்தவ சமயத் துறவியான பின்னர் இவர் தமது பெயரை கவாயி பிரகமாபந்தவா உபாத்திரவா என்று மாற்றிக்கொண்டார். துவக்கத்தில் மகாவே ரவீந்திரநாத் தாகூர் 'சாந்தி நிகேதன்' உருவாக்கியபோது, அவருக்குத் தேரன் கொடுத்த பணிபுரற்றியவர். இதுதான் பின்னர் உலகப் புசல் பெற்ற 'விசுவபாரதி பக் கலைக் கழக' மாக மாற்றப்பட்டது.

வங்கப் பிரிவினையை எதிர்த்து இவர் முழக்க மிட்டார், அதற்காக கைது செய்யப்பட்டு வெள்கிறையில் அடைக்கப்பட்டார். கிறையிலே இவர் 1907ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கை 27ஆம் திகதி வீரமரணம் அடைந்தார்.

வங்கத்தில் இவர் துவங்கிய ஜண்டா" என்ற பத்திரிகை, தேசப்பற்றை அனைவருக்கும் ஊட்டி வளர்த்தது. அந்நியர்களின் பிரித்தாகும் குழ்ச்சியை அம்பு பைப்படுத்திக் கண்டித்தார். பிரிட்டிஷரின் நீதிமன்றத்தையே நீதிமன்றமாக ஒப்புக்கொள்ளாமல் அங்கு இவர் வாதாட மறுத்தார்.

— ஈன் டி தேம்பாவணி தீபம்

— Amit Sen: Notes on the Bengal Renaissance - P. 59.

தெத்தலையேயின் தாழ்ந்த மார்புத் தொழுவத்தில் ஏழைக்கோலம் கொண்டு குழந்தையாக பிறந்தார்.

(தெளி: கிளெனோவி)

நடுவில் தொங்கும் பாலம்

பிவிப்பைக்கைச் சேர்ந்த தந்தை எட்டிலோடோரி தனது வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியைப் போராட்டங்களுக்காகச் சிறைச் சாலையில் கழித்தவர். இவர் கறிய செய்தி: ஒரு முறை விவசாயிகள், நிலப் பிரபுக்களுக்கு எதிரான தங்கின் போராட்டத்தில் திருச்சபையின் உதவியை நாடினார்கள். அதற்குத் திருச்சபை, தாங்கள் நடுநிலையாகவே இருக்க முடியுமென்றும், இரு சாராருக்கு மிடையே பாலமாகச் செயல்படுவதே தங்கள் பணியென்றும் பதிலளித்தது. இதற்கு மறுமொழி அளிக்கும் வகையில் ஒரு விவசாயி கேட்டார்: 'எங்காவது பாதியிலிருந்து பாலம் எட்டுவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்?' — கித்தாவேண்டிய கேள்வி!

ஆறு நாடுகளிலிருந்து போராயுதங்கள்

இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்களைக் கொல்ல, தமிழரின் உரிமைக்காகப் போராடும் விடுதலை வீரருக்கு எதிராகப் பாலிக்க, இலங்கை அரசாங்கம் ஆறு நாடுகளிலிருந்து பயங்கர ஆயுதங்களை வாங்கி வருகிறது. அவை பின்வருமாறு: (1) அமெரிக்க ஹெவிக் கோப்டர்கள்; (2) இத்தாலிய சண்டை விமானங்கள்; (3) இஸ்ரவேல் ரோந்துப் படகுகள்; (4) பிரிட்டிஷ் ஸ்பைக் காரர்கள்; (5) தென் ஆபிரிக்க வசவாணங்கள்; (6) சீனாவின் சிறு ஆயுதங்கள். - இவற்றை இலங்கை அரசாங்கம் வாங்கியுள்ளதாக சென்னையில் வெளியாகும் "இந்து" பத்திரிகை வெளியிட்டுள்ளது.

திருமதி கிறேஸ் அன்னரத்னம் வைத்தியலிங்கம்

புங்குடுதேவு சி. எஸ். ஐ. சபையைச் சேர்ந்தவரும், காவல் சென்ற திரு. வைத்தியலிங்கம் அவர்களின் துணையாரும், புங்குடுதேவில் பல ஆண்டுகள் பிரபல ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய திரு. M. இராமநாதன் தம்பதிகளின் மூத்த மகனான, கிறேஸ் அன்னரத்னம் (இரத்தங்கை) கடந்த நவம்பர் மாதம் காலமானார். இவரின் வாழ்க்கை நல்கைகளுக்காக நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை அவரது சகோதரர் திரு. R. J. குணரத்னம் அவர்களின் இல்லத்தில் (திருநெல்வேலி), அருந்திரு. H. R. S. ஜெயசந்திரன் அவர்களின் தலைமையில் கடந்த டிசம்பர் 14ஆம் திகதி காலை 10-30 மணிவரையில் நடைபெற்றது.

இவ்வாராதனையில் திரு. T. ஜெயசந்திரன் தேவாரம் பாடினார். திரு. R. S. அபியரத்தினம், திரு. திருஞ்சன் குணரத்தினம் ஆகியோர் வேதப்பாடங்களை வாசித்தனர். அருந்திரு. N. கதிரவேலு நன்றி செலுத்தும் செய்மதார். குடும்பத்தினரும் திருமதி சந்திரா பத்மபாலனும் கிறிப்பு பாடல் பாடினர். அருந்திரு. T. பிரேமராசா இரங்கலுரை வழங்கினார். அருந்திரு. பாலும் சொலமன் அவர்கள் அருளுரை வழங்கினார். ஆராதனையின் பின், புங்குடுதேவிலிருந்தும், பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் சமூகமளித்த அனைவர்க்கும் விருந்துபசுவனை நடத்தப்பட்டது. திருமதி வைத்தியலிங்கம் தன் தந்தையாரின் மூலமாதிரியைப் பின்பற்றி, புங்குடுதேவு சபையின் வளர்ச்சியில் இறுதியரை சேர்ப்பு, அயராது பல ஆண்டுகள் இச்சபைக்காக மகிழ்ச்சியுடன் உழைத்து வந்தார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அருள் வாக்கு

“நானே உயிர்தரும் உணவு; என்னிடம் வருகிறவனுக்குப் பசியே இரது; என்னில் லீசுவாசங் கொள்பவனுக்கு என்றுமே தாகம் இரது”

— யோ. 6:35

உதயதாரகை

சமாதானம் மலரட்டும்!

புத்தாண்டு பிறந்துவிட்டது. புதிய முடிவுகளுடன், தீர்மானங்களுடன், புதுப்பாக்கங்களான திடசங்கற்பங்கொண்டு செயற்படும் நல்வாய்ப்பை, மறுபடியும் இறைவன் நமக்கருளியிருக்கிறார். இதற்காக, அவருக்கு நன்றி செலுத்தி, அவர்காட்டும் வழியில் நடந்து, அவரை மகிமைப்படுத்துவோமாக.

1986 ஆம் ஆண்டை சமாதானத்தின் ஆண்டாக ஐ.நா. பெருமன்றம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. இன்று உலகமே சமாதானத்திற்காக ஏங்குகிறது. எல்லா நாடுகளும் சமாதானத்தையே எதிர்பார்த்த வண்ணமிருக்கும் இந்நாட்களில், இப்பிரகடனம் மிகப் பொருத்தமாயுள்ளது. நமது நாட்டிலும் சமாதானம் கூடியவிரைவில், இவ்வாண்டில் நிலவ ஆவன செய்ய வேண்டுமென அரசியல் வாதிகளும் உணர்ந்து பேசி வருகின்றனர். இது பேச்சளவில் இல்லாமல், செயற்படவேண்டும் என்பதே எமது ஆவல்.

நாம் எதிர்பார்க்கும் சமாதானம் எத்தகையது என்பதை நாம் தெளிவாக அறிதல் வேண்டும். இவ்வுலகம் தரும் சமாதானமா? அல்லது இறைவன் அளிக்கும் சமாதானமா? போரில்லா நிலைமையை ஒரு வகையில் சமாதானம் என்று நாம் கருதினாலும், அது நிரந்தரமான சமாதானமல்ல. சமீபத்தில் வல்லரசுகள் நடாத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாக, ஓரளவு சமாதானம் உலகில் நிலவ வழி வகுக்கப்படுகிறது என நாம் எண்ணினோம். ஆனால், இதனைப் ‘போர்க்கருவிகள் நிறைந்த சமாதானம்’ என்றுதான் நாம் கூறலாம். இத்தகைய சமாதானம் நிலையான ஒன்றல்ல; நீண்ட நாட்களாக இருக்கக் கூடியதுமல்ல, இது வரலாறு கண்ட உண்மை.

இவ்வாண்டில் நாம் நாடவேண்டியது, இறைவன்தரும் உண்மையான சமாதானமே. அதுவே நிலைத்திருக்கும், நல்விளைவுகளைப் பிறப்பிக்கும். “என் சமாதானத்தையே உங்களுக்கு அளிக்கிறேன்; நான் உங்களுக்கு அளிக்கும் சமாதானமோ உலகம் தரும் சமாதானம் போல் அன்று” (யோ. 14:27) என்றார் இயேசு பெருமான். எம்பெருமானின் சித்தம் நிறைவேற்றப்படும் பொழுது ஏற்படும் விளைவே, உண்மையான சமாதானம் தம் மக்களுக்கு இறைவன் விரும்புவது, பாது காப்பளிக்கும் போலிச் சமாதானமல்ல, உண்மையான நிறைவுள்ள சமாதானமே. இறைவனின் சித்தத்திற்கு எதிராகப் போராடுவோர், தமது போர்க்கருவிகளைத் துறந்து, தாக்குதல்களை நிறுத்தினால்தான், அவர் அளிக்கும் சமாதானம் நம் மத்தியில்மலரும். நம் இதயத்தில் ஏற்படும் மாற்றமே, உண்மைச் சமாதானத்திற்கு வழி வகுக்கும். விசுவாசத்தினால் உறுதிப்பட்டு, கடவுளுடன் உறவாடி அடைகின்ற சமாதானமே மேலானது, நிலைபெறுடையது.

இயேசுபிரான் தந்த சமாதானத்தைப் பெற்றவர்கள், அச் சமாதானத்தை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும், தாமிருக்கும் இடங்களில் தங்கள் ஒப்புவாகுதலின் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தவேண்டும். ‘சமாதானம் நிலவச் செய்கிறவர்களே இறைவனின் மக்கள் எனப்படுவார்கள்; (மத் 5:13). இச் சமாதானப் பணி எல்லா நிலைகளிலும் செயல்படுத்தப்படவேண்டும். வெறுப்பு மனப்பான்மையின்றி ஒப்புவாகுதலின் நற்பணியைச் செயல்படுத்தவே நாம் ஆண்டவரின் அழைக்கப் பட்டோம். உணர்ச்சி வயப்பட்டு நாம் செய்பவை, நம் மத்தியிலுள்ள முக்கிய பிரச்சனையின் மையத்தைத் தொடுவதில்லை என்பதை அறிக.

இறைவனின் கரத்தில் நாமனைவரும் இருக்கிறோம். அவரே நம் நித்திய கன்மலை. அவரது திருவுளத் திட்டத்திற்கேற்ப நாம் பணிபுரிந்தால், அவரது கருணைக்கரம் என் நென்றும் நம்மீது நிலைக்கும், இந்த நம்பிக்கையே நமக்கு தெய்விக சமாதானத்தை வருவிக்கிறது. இறைவனை அறிந்து அவர்காட்டும் வழியில் செயலாற்றி, அவர் அளிக்கும் அமைதியினால் நிறைந்து, அதனை நம் மக்கள் மத்தியில் நிறுவு, ஆவனசெய்தல் நம்கடமை.

அன்புக்குரிய சகோதரன்,

அல்பேட் டார்னியேல் இராஜ ரட்னம் இரத்தினராசா அவர்கள் வாழ்ந்த கொழும்பு இஸ்லத்தில் அமரத்துவம் அடைந்து அங்கு பிரேத சேம ஆராதனை நடந்த நேரத்தில் அவரது சாவகச்சேரி இஸ்லத்தில் உற்றார், உறவினர், நண்பர், சபையோர் அனைவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து சபை ஊழியர் வண. ஆஸ்ட் அவர்களால் ஏற்றெடுக்கப்பட்ட நினைவு ஆராதனையில், நண்பர் ஒருவரின் இரங்கல்உரை.

மரணம் தவிர்க்கமுடியாத ஓர் வரப்பிரசாதம். மரணத்திற்கு ஊடாக ஆண்டவரின் கிங்கர சனத்தை நாம் அடைகின்றோம். மரணத்தின் கரை முறிந்து பரதரளத்தை வெற்றி கொண்டு, நித்தியமகிமையிலேயே வாழ்ந்துகொண்டு, இருக்கும் எங்கள் பிதாவின் பூமிக்கு அனுப்பப்பட்ட நாம், திரும்பவும் அவராலேயே அவரிடத்துக்கு அழைக்கப்படும்போது உலகப்பிரகாரமாகக் கவலைகொள்ளுதல் எண்ணீர் கிந்து வதன் மனித இயல்பு ஆகும். நீதமான் கர்த்தருடைய விட்டிஷ் என்றும் சுசித்தருப்பான்.

நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன், ஒட்டத்தை முடித்தேன், விசுவாசத்தைக் காத்திருக்கொண்டேன் -- என்ருர் பவுல் அடியார்.

இந்த வழியிலே வாழ்ந்த அமரர் இரத்தினராசா அவர்களும் தனக்குப் பிதாவின் மகாடுக்கப்பட்ட உலகவாழ்வுப் பரிதாப்பெருஞ் சிலக்கை நோக்கித் தொடர்ந்துபோய் அமரத்துவம் அடைந்துவிட்டார். அவர் எம்முன் வைத்துச் சென்ற ஆவியின் கவினை நினவுகூர்வதும், அவரது வழியைச் சிந்தித்துச் செயற்படுவதும் விரும்பத்தக்கது ஒன்றாகும்.

கிறிஸ்துவ முழுவதராக ஏற்றுக்கொண்ட ஆல்வாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு, இராசரத்தினத்திற்கும், திரும்பி இரத்தினத்திற்கும் தெய்வக் குழந்தையாகத் தோன்றினார். பெற்றோர் கொண்ட பெருமகிழ்வின் பெருகுட்டு தமது இருவரின் பெயர்களை யும் முனைத்து (இரத்தினம் இராசா) இரத்தினராசா எனப் பெயர் குட்டிக்கொண்ட இமைக்காப்பது போன்ற காதல்கிறிஸ்தவ வழியிலே வளர்க்கப்பட்டார். ஓய்வுநாள் பாடசாலை, ஆவய வழிபாடு, குடும்ப உறுபம் எனபன சகோதர இரத்தினராசாவின் வாழ்வுக்கு மேலுக்கு டயது ஆரம்பக் கல்வி தொடக்கம் சர்வகாசாலைப் பிரவேசம் வரை சிறப்புமிக்க “கரட்டிஷ் கல்லூரி” “செனற், ஜோன கல் லூரி” போன்ற கிறிஸ்தவ கல் லூரிகளில் கல்விகற்கும் பரக்கியம் பெற்றார். கல்விப்பணியுடன் விளையாட்டுத்துறையிலும் சிறப்புப் பெற்று வினங்கிச் சிறந்த கிரிக்கெட் விளையாட்டு வீரனாகத் திகழ்ந்தார். இலக்கைச் சரவ லரைசாலைமீல் புகழ்மிக்க மாணவருகத் திகழ்ந்து விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகவும் மிளிர்ந்தார்.

அறிவும், ஆற்றலும் அனுபவமும்மிக்க சகோதர இரத்தினராசா அவர்கள் பிறந்த அதிதிகுப் பெருமைகொண்டு வந்த தோடு அமைவாது. புகழ்ந்த குடும்பமாகிய கிறிஸ்துவ முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்ட மதிப்பு மரியாதையும்மிக்க திரவிய நரபகம் குடும்பத்திற்கும் பெருமை கொண்டு வந்த பேராண். ஆசிரியை திரவியமலரைக் கைப்பிடித்து இவ்வந்ததை நகைமாக்கி வாழ்ந்த உத்தமன் விஜித், ஏன், யூன் எனும் மைந்தர் மூவரின் மதிப்புமிக்க தந்தை. தனக்கென வாழாது பிறருக்கென வாழ்ந்த பெரியார் நிலைமக்குத் தலைணைக்கும் பண்பானன். எங்கள் சபையின் காரியஸ்தரின் ஒருவராக இருந்த தனது நேர்மையும் நிரானமும் தெய்வஞானமும் கொண்ட வழி காட்டலாக் சபைக்குப் புதுமேரு கூட்டிய பெரியார், பேச்சிலே அவல் செயலிலே திறமை காட்டும் சீரியோக் தனிச் சீவியத்திலும் சபைச் சீவியத்திலும், சமூகச்சீவியத்திலும் ஒருமைகண்டோன், ஏழைகள் நண்பன், எங்கே தேவை வேண்டப்படுகின்றதோ தனது சேவையை முழுவதராக அங்கே ஆர்ப்பணிப்பவர்,

போற்புயிமிக் அரசாங்க நிறுவனமாகிய டாட்டு இராசா உதவி அதிகாரியாக உயர்ஸ்தானம் வகித்த தனது நேர்மையானும், நிரானத்திலுமும் ஆளும் திறமைவரலும், அரசாங்க மதிப்புக்குரியவராகவும் புகழைப்பரிசில்லக் பெற்று வெவ்நாடு சென்று தொழில் நுட்பவியலில் அறிவும், அனுபவமும் ஆழ்த்துவருகி முதிர்ந்து உத்தம ஊழியம் புரிந்த சீரியோன். தமர் நமர் எனப் பிரித்து அறிவாத உற்ற விடத்து உயிர் வழங்கும் தன்மையின்.

அரசாங்க சேவையிலிருந்து அண்மையில் ஓய்வுபெற்ற இடத்தும் மக்கள் சேவையே மகோகனத் சேவையெனக் கொண்டு எத்தனையோ ஏழைத் தொழிலாளர் வாழக்கூடிய வகையில் ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கி உயர்வுண்ட உத்தமர். நற்சித்தையாளர், நற்பண்பாளர்.

“கர்த்தர் தந்தார், கர்த்தர் எடுத்தார், கர்த்தருக்கே ஸ்தோத்திரம்.”

பிரிவாக் உண்ம உருகும் கருமை மனைவிக்கும், கண்ணீர் சிந்தக்கைறி அழும் மைந்தருக்கும் தன்னா வயதில் தனக்கு ஒரு தலைப்பையோக் இருந்த மருகன் மறைந்து விட்டான் என்று உருக்குழறிது நினைதனரும் மாமன் திரவியாகம் அவர்கட்கும், உற்றார், உறவினர், நண்பர் யாவருக்கும்

“நான் இருப்பேன் நடுவில், கைக் காத்தே தைக்காதே என்ற ஆண்டவரின் அபயவார்த்தைக் ஆறுதல் அளிக்கட்டும்”.

அன்பன் இரத்தினராசா அவர் கனிவுஆதாமா சாத்தியடைபட்டும்.

‘இந்த உலகம் காணும் களவுகளைப் பாக்கிலும் அதிகமான காரியங்களைப் பிரார்த்தனையால் சாதிக்க முடியும்’ என்றார் ஆங்கிலக் கவிஞர் அல்பிரட் டெனிசன் இவ்வாண்டில் நமது நாட்டில் உண்மையான சமாதானம் மலரவேண்டுமென விடாமல் இறைவனை இறைஞ்சுவோமாக. இத்தகைய சமாதானத்தில்தான் நமது நாட்டின் வருங்காலம் வளமடையும் இதைப் பெருவிடின நாம் மடிவது நிச்சயம். ஆகவே, இடைவிடாமல் செபியுங்கள்.

“என்முன்னே நீ செல்லு தொடர்வேன் யானே”

(‘O Star of Truth, Down Shining’.)

(பண் - ஹேந்திருத்தாண்டகம்)

- 1 வானிலங்கி, ஐயம் அச்சம் முகில்களுடே
வையகமும் விளங்குகின்ற மெய்மை மீனே
நானுன்னை வேண்டுகின்றேன் ஒன்று: கேள் நீ:
நானிலத்தில் என் வழியை விளக்கு கண்டாய்;
ஆனபய ணத்துநெறி நீண்டதெனும்,
அந்நெறியிற் படும்பாடு பல உண்டேனும்,
யான் வழியே தனிநடந்து களைப்பே னேனும்,
என்முன்னே நீ செல்லு தொடர்வேன் யானே.
- 2 இந்நெறியே பழையநெறி, இதிலே செல்லென்று)
எனைமருட்டும் நெறிகன்பல எதிர்வந்தாலும்,
மின்னுகின்ற மீனே உன் விளக்கம் எற்கு
மெய்வழியே காட்டும், பொய் வழிகாட்டாது;
முன்னொருவர் போகாத சுரமே யேனும்,
முன்னீரிற் குறியில்லா நெறியே யேனும்,
என்வழியே தனிநடந்து களைப்பே னேனும்
என்முன்னே நீ செல்லு, தொடர்வேன் யானே.
- 3 அருளறியார் கொன்றதிருத் தொண்டர் பாதம்
அரியஉன்றன் வழிதோய்ந்து செந்நீர் பாய்ந்த;
நரர்கோபம் எனும் பெரிய தீக்குன் றங்கள்
நம்பனடி சேரும்வழி விளங்கக் காட்டும்;
ஒருமீனே, உன்கதிகள் யான்காண் சிற்பின்,
ஒருகால் என் அடிசோர்ந்து தளர்வுற் றலும்,
இருநிலத்தே தனிநடந்து களைப்பே னேனும்,
என்முன்னே நீ செல்லு, தொடர்வேன் யானே.
- 4 என்பால்அன் புள்ளார்கள் எனைநீத் தாலும்,
இருகண்ணில் நீர்சொரிய அழைப்ப ரேனும்
வன்பால் என் பகைவர்குழாம் காய்ந்து சீறி
மனத்தின்கண் அச்சுறுத்த முயல்வ ரேனும்,
மன்னும் உயர் மெய்மைக்குக் குடிநான் என்ற
வார்த்தை தவ ருமலியான் காத்தல்வேண்டும்,
எந்நாளும் வாழ்ந்தாலும், சாவுற் றலும்,
என்முன்னே நீ செல்லு தொடர்வேன் யானே.

மைனற் றுட் லன் சாவேஜ்

பிரான்சீஸ் கிங்கபரி
(தமிழாக்கம்)

திருவசனக் கதை:

“இரதிக்காலம் இதுவே.....
விழித்தமும் நேரம் ஏறவே
வந்து விட்டது... நாம் விசுவாசிக்
கத் தொடங்கியபோது இருந்
ததைவிட மீட்டி இப்பொழுது
மிக அண்மையில் உள்ளது”

— (ரோ. 13:11)

“..... இதுவே உரிசரவம்!
இன்றே மீட்டி நான்!”

— (2 கொ. 6:2)

ஒரு சரட்டில் பல மிருகங்
கை, பறவைகள் வசித்தன. ஒன்
றுக் கொண்டு உதவிவரக் ஒற்ற
மைவாக வரமுற்றன. இக்காட்
டில் சிவக்க அரட்சியும், யானை
தலைவராவும் இருந்தன.

ஒரு நாள் அக்காட்டின் மூல்
கிவக்க அடர்ந்த இடத்தில் தீப்
பற்றியது. சில சமயங்களில் இப்
படித் தீ பற்றுவதும், கறிது
பேரத்தில் அணைந்து விடுவதும்
உண்டு. ஆனால் அன்று காற்றை
அதிமேகம் இருந்தபடியால்
நெருப்பு பரவ ஆரம்பித்தது.
இதைக் கண்ட சிவக்க அரட்சி அந்
ருளை அணைத்து விவங்குமேயும்,
பட்சிசையும் கூடிய விரைவில்
அதேத காட்டிற்குச் செல்லும்
படி கூறினது.

எவ்வாறு மிருகங்களும், பறவை
களும் விரைவாக வெளியேறின,
ஒரு கிறிவ குரங்கு, “எப்போதும்
பேரல் தீ நெருப்பு சீக்கிரமே
அணைந்துவிடும், அதற்குள் பயந்து
சுருக்கமாகவே” என்று கவிையா
கப் படுபவதுமன்றி, எல்லாருமே
போய்விட்டால், தான் தனியாக
நிறைபப் பழங்கை சாய்ப்பிடலா
மென்ற பேரரசுமையில், மரங்களில்
தாவித் தரவிட வளிக்காத தின்று
கொண்டிருந்தது.

அங்கு பறந்து வந்த கிட்டுக்
குவி, “குரங்கு அண்ணே,

நெருப்பு வேமரையப் பரவுகிற
தாம், நீ என்ன, இப்படி ஆறாத
வாக ஆடிக்கொண்டிருக்கிறாய்.
அபாயம் நெருக்கிவிட்டது. சீக்
கிரம் கிண்பு” என்றது. “ஓ,
அப்படியா! நீ உன் சிவக்க கிறகு
கரை மெல்ல மெல்லப் பறந்து
போவதற்கு, நான் இரண்டு
குதிகுதித்து வந்திருவேன், நீ
போ, ஓடு, ஓடு” என்று ஏன
மரக்க சிந்தித்தது குரங்கு.

கடைசியாக வந்த தலைவர்
யானை, குரங்கைப் பார்த்து,
“தம்பி, நீ மாத்நிரம் ஏன் இங்கு
நிற்கிறாய். தரிதமாகப் புறப்
படு. நெருப்பு வெகுதூரம் வந்து
விட்டது” என்று எச்சரித்து விட்
டுச் சென்றது. ஆனால் குரங்கு,
“இந்தத் தலைவர் ஆடி அசைந்து
போவதற்குள் நான் போய்விட்
லாம்” என்று அசட்டைவாக
இருந்தது.

சில நேரத்திற்குத் தனித்து
வெப்பம் பட்டபோதானால், அபா
யம் நெருக்கி விட்டதை அக்
குரங்கு உணர்ந்தது. வெளியே
செல்ல முயன்றது. எளிதாகச்
செல்ல முடியவில்லை. உடம்பில்
பல இடங்களில் நெருப்பு சுட்
டது. எஷ்டப்பட்டு வேதனையு
டக் வெளியே வந்து சற்றுத்
தூரத்தில் மயக்கி விழுந்து விட்
டது.

அந்தப் பக்கம் இராதேட
வந்த சில பறவைகள், குரங்கைப்
பார்த்துவிட்டு தலைவரிடம்
போய்ச் சொல்வின. தலைவர்,
மருத்துவர் ராடியை அனுப்பி
குரங்கிற்கு வைத்தியம் செய்யச்
சொன்னார். ராடி புலங்களுக்கு
மருந்து போட்டு, சிகிச்சை செய்
தது. குரங்கு பல நாட்கள் எஞ்சி
சாப்பிட நேரித்தது. சுமார் ஒரு
மாதத்திற்குப் பின் குரங்கு பூரண
சம் அடைந்தது. ஆனால் ஒரு

இந்தியாவில் கிறிஸ்தவம்

கிறிஸ்தவத்தால் வளம் பெற்றது தமிழ்!

வாழ்வு பெற்றது தமிழகம்!!

கிறிஸ்தவத்தை இந்திய நாட்
டிலே பரப்ப வந்த பெரியோர்
என், மக்களின் மொழிகளில்
அதைப் பரப்பவேண்டும் என்ற
கொள்கை பூண்டிருந்த காரணத்
தினாலே, இந்தியாவின் பல்வேறு
மொழிகளும் புத்தயிர் பெற்று
தழைத்தன.

தமிழ் மொழிக்கு வீரமர
முனிவர், டாக்டர் காட்குவெல்
டாக்டர் ஜி யூ. போப் போன்ற
வர்களைச் செய்துள்ள பணி மறக்க
முடியாத பணியாகும். நல்ல உரு
வமும், கட்டுக்கோப்பும், உயிர்
துடிப்பும் உன் முதல் தமிழ்
கிறுகதைப் எழுதிவார் வீரமர
முனிவர் எழுதுதான் சொல்ல
வேண்டும்.

— நவாசியர் அக்ஷன் —

அவருடைய ‘பரமார்த்த குரு
கதை’ என்ற கிறுகதையைப்
படித்தால், இன்னும் நம்மால்
அதற்குள்ளே போதித்து கிடக்
கும் அக்கதைச் சுவையையும்,
நகைச் சுவையையும் உணர்ந்து
போற்றாமலிருக்க முடியாது.

டாக்டர் போப் பெருமனோடு,
தமிழ் நாட்டுக்குள்ளே மட்டுமே
புகைந்து கிடந்த உலகப் பேரி
லக்கியங்களில் ஒன்றான திருக்
குறளை, மேலை நாட்டினரும் உண
ரச் செய்தார். கிறிஸ்தவத்தை
தமிழ் மக்களுக்குக் கொடுக்க
வந்தவர், தமிழ் மக்களிடம்
குறக் போகிறபல பெரும் செல்
வங்களை இருப்பதையும் கண்டு,
தமிழர்களின் நாகரீகத்தையும்
பண்பாட்டையும் உலகறிவச்
செய்தார்.

தமிழ் உரைநடை இலக்கி
யத்திற்கு வித்திட்டவர்கள்
என்று சொன்னால் அது மிகை
வராகாது. மேலை நாடுகளிலே
நன்கு வளர்ச்சி பெற்றிருந்த
உரைநடை இலக்கியத்தின் செல்
வாக்கை, தமிழ் நாட்டிலே பரவச்
செய்தவர்களும் அவர்களே.

தமிழுக்கு முதல் நாவலைத்
பந்தமாயூரம் வேதநாயகம்
பின்னை ஒரு கிறிஸ்தவர் என்
பதை நாம் மறந்து விட முடி

யாது. கிறிஸ்தவ சமயத்திலே
எனக்கு மிகப் பிடித்தது, மக்கள்
சமுதாயத்திற்கு அது ஆறியி
வரும் நற்பணிகளாகும். ‘வாழ்க்
கையில் துன்பப்படும் மக்களுக்குத்
தொண்டுகள் செய்வதும், இறை
வனுக்குச் செய்யும் பணிகளாகும்’
என்ற அதன் கொள்கை, எனக்கு
மிகவும் பிடித்தமான கொள்கை
யாகும்.

எல்விக்கடல்கள், மருத்துவ
மனைகள், ஏழை எளியவர்களைக்
காண விடுதிகள் முதலியவற்றை
அது தன்னை மறுப்புக்கொண்ட
ஊழியர்களின் துணை போடு
செய்து வருவது பாராட்டுக்குரிய
செயலாகும். இந்திய நாட்டிலே,
பல இடங்களில் அது இப்படிப்
பட்ட எல்வி நிலையங்களையும்,
மருத்துவ மனைகளையும் நவீந்
தோர் இல்லங்களையும் நடத்தி
வருவது கண்டு நான் பெருமை
புருகின்றேன்.

கிறிஸ்தவம் உலகத்திற்குத்
தந்த ஒரு மரபெரும் பரிசு,
அன்னை தெரசா அவர்களை ஆவாரி
கள், கிறிஸ்தவத்தில் உள்ள இந்
தத் தனிச் சிறப்பைக் கண்டு
தான், சுவாமி விவேகானந்தரும்
ஊக்கமும், உற்சாகமும் பெற்று
நாடுபெங்களில் அவரது குரு
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின்
பயபரால் பல நிறுவனங்களைத்
துவங்கி இருக்கவேண்டும்.

கிறிஸ்தவ நண்பர்களுக்கு
நான் இரண்டு வேதனைகளைக்
கூற விரும்புகிறேன்...! கிறிஸ்த
வம் இந்து மதத்திலுள்ள ஜாத்
வேற்றுமைகளைத் தரினும் வைத்
துக்கொண்டிருப்பது ஏனென்று
இன்னும் எனக்கு விளங்கவில்லை.
கிறிஸ்தவ இனாசுகர்கள் இதற்கு
எதிரான ஓர் இயக்கம் துவங்க
வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

அடுத்தது சீதை வழக்கம்
(வரதட்சீன), கட்டுப்பாடுகள்
கிறிஸ்தவ சமயம், இதற்கு ஒரு
கட்டுப்பாடு கொள்வோர்
வேண்டுமென்று நான் விரும்பு
கிறேன்.

— ஸ்ரீ. தேம்பாவணி தீபம்

முதற் கடமை

நாற்பது வருடத்துக்குமுன்
உலகைக் கைக்கிப் நிழைக்கி
நியாயமானதர, தவிர்த்திருக்க
முடியாததர? இன்றுவரை இந்த
வினாவுக்கு விடை கிடைக்கவில்லை.

இரண்டாவது உலக யுத்தம்
நேசபடைக்கு வெற்றி அளித்து
வருகையில் ஐப்பாள் முட்டுக்
கட்டைவாக விருந்தது.

தரைமூலம் நாட்டைத் தாக்கு
வதானால் ஐந்துலட்சம் அருமந்த
அமெரிக்க உயிர்கள் பலியாகும்
என்றெண்ப்பு அன்றைய ஜனாதி
பதி ஹாரிசுரமனுக்கு சமர்ப்
பிக்கப்பட்டது.

இதனைத் தவிர்த்த அணுக்
குண்டைவிட வேறுவழியில்லை
என்று கொண்ட ஜனாதிபதி ஒரு
நிமிட தயக்கமேமின்றி கட்டளை
யைப் பிறப்பித்தார்.

கால இழந்துவிட்டது.

மற்ற மிருகங்களெல்லாம்
தன்னைக் கூப்பிட்டபோது அவை
களைக் கேளியெய்து, புத்திமதி
களை அசட்டை செய்த காலம்
தாழ்த்தியதை இவ்வளவு துன்
பங்களை அடைந்து காலையும்
இழக்க நேரிட்டதே என்று
குரங்கு வருந்தியது.

ஹிரோகிமா புத்தத்தை முடித்து
வைத்தது. ‘குண்டு போட்டபின்
தமிழ் நித்திரை இல்லாத
இரவு என்று இருக்கவில்லை,
என்கிறார் 32வது அமெரிக்க
ஜனாதிபதி அமெரிக்கா படைத்த
மிகச் சின்னமனிதர்களில் மிகப்
பெரியவரான குறமன் (Truman).

அவரை அடுத்தவந்த ஜனாதி
பதி போரீஸ் வெற்றி ஸைட்
ஜெனரல் ஐசுலோவர் (Eisenhower)
என்ன சொன்னார்?

மக்கள் தம்மைத் தரமே,
கொண்டு ஒழித்துக் கொள்ளாமல்
கரப்பது சுதந்திரமானதர் யா
வருக்கும் உன் முதற்கடமை.”

“ஒவ்வொரு துவக்கும், ஒவ்
வொரு போரின்பயலும் ஒவ்
வொரு ரெக்கெசெற்றும், ஒவ்
வொரு ஏவுகணையும், உணவின்
உடைபின் விடின்றி வேலை
பின்றி வாடும் ஏழைமக்களிட
மிருந்து கொள்ளையடித்த பெர
ருங்கள்”

இந்த உண்மையை உலக
தலைவர்கள் உரை வேண்டு
மென்று எச்சரித்திருக்கிறார்.

அணுக்குண்டு உருவானதற்கு
தர்முடைய கண்டு பிடிப்போ
காரணமென்றே கண்ட விஞ்ஞான
மேதை அல்பேர்ட் ஐன்ஸ்டீன்
எண்ணி வடித்தார்.

— [தமிழ்: நமதரகு]

Winning Over Those We Differ From

by J. K. K. Retnanandam

(Continued from our 25-10-1985 & 1-11-1985 issue)

After all these outstanding contributions to the welfare and good name of the country, to be relegated to second class citizenship is the unkindest cut of all, making the Tamils join Shakespeare in his wail, "Oh what a world is this when what is comely envenoms him that wears it." The reward they received for all their labours was to be condemned as exploiters who deprived the Sinhalese of their opportunities. Thus saw the beginning of Sinhala animosity against the Tamils which expressed itself in race riots and mob violence.

These incidents do not exhaust the list of factors that widened the rift between the two major communities. When the Tamils demanded some degree of autonomy or a federal government so that they could be free from the disabilities they were suffering from, the fears of the Sinhala masses were roused about sinister Tamil intentions. These fears, if removed even now, will ease the path to peace. The idea implanted in their minds that regional autonomy or federalism is an invention of the devil to split nations must be dispelled and the truth told that these are recognised political devices practised in many civilised countries for the very purpose of avoiding troubles of the kind we have in this country, by grouping together people with common linguistic, cultural, territorial and such-like ties so that they may have the inherent satisfaction of shaping their destinies.

The dissemination of the truth as to what impelled the Tamil youth to take to arms—the youth of race of a peace-loving people with little criminal tendencies—is a very important step in preparing the minds of the masses for peace,

Tellippalai Church

Mrs. G. C. Chellappah

The death occurred on 6-12-85 at her residence at Tellippalai of Chinnachchippillai Chellappah, wife of the late Mr. G. C. Chellappah who was for many years in charge of the American Ceylon Book Depot at Tellippalai and later Business Manager at Union College, Tellippalai. Mrs. Chellappah was one of the elder members of the Tellippalai Church.

The Funeral Service was held at her residence on Sunday 8-12-85 at 10.30 a.m. Rev. T. S. Premarajah officiated at the Service, assisted by Rev. J. N. Jeyachandran of St. Mary's Church, Kopy, Sevak Rev. Sam Alfred of the Christa Seva Ashram and Rev. V. Rajkumar of the CSI Church, Pungudutivu, a grandson of the deceased. The Bishop, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar offered the concluding prayer and pronounced the Benediction.

The deceased leaves behind four sons, Dr. C. Rajendram (Puttur Mission Hospital), Messrs Rajaratnam, Rajakunanyagam, Rajasoundram (Staff, Nadeswara College) and three daughters Rasmah Varathungam, Rajapoopathy (Staff, Union College) and Rajadevy Gnanodayam.

harmony and co-existence. The Sinhala masses have been made to think that militancy or any opposition is uncalculated for exercise against the Sinhalese.

When misunderstandings are cleared by a knowledge of the facts, like dark threatening clouds blown away by a strong breeze, leaving an open bright sky, so also will truth emerge from the prejudices etc. that are shrouding it. The innate human goodness that manifested itself on previous occasions too in protecting Tamils fleeing from mob frenzy will once again assert itself and the people held down by induced hatred, suspicions and fears will undergo a change of heart which will be the corner stone on which the structure of unity and amity can be rebuilt. A word of solace or comforting gesture could be a balm to the distressed and soothe injured feelings. An expression of sorrow for wrongs done wittingly or unwittingly will also go a long way in winning over those we have differed from. The appeals now being made for unity within the Sinhala fold must definitely expand into appeals for unity of all communities on the basis of equality, fraternity and justice in a multiple society if national unity is the goal, the achievement of which will depend on the motivating forces of sincerity, a sense of broad humanity and an unswerving sense of purpose.

Let us turn to that Light which is the source of all light that has filtered through the various religious traditions in this hour of agonising anxiety, awful anguish, deep distress, dangerous doubt and depressing dismay in tune with that inspiring Hymn of Cardinal Newman.

"Lead kindly light amidst the encircling gloom."

Development Councils Deadline

The 24 Development Councils in the country were elected on a proportional representation system in June 1981 for a four year term which expired in June 1985. Of these 24, six Councils could not function. They are the Development Councils of Jaffna, Batticaloa, Mannar, Vavuniya, Mullaitivu and Trincomalee. The situation in these districts compelled the government to dissolve the Councils in June 1984, and vest their powers on the District Secretaries, a term by which the Government Agents were known.

In June 1985, the Prime Minister in his capacity as Minister of Local Government Housing and Construction extended for one year the terms of the other 18 Development Councils, besides those in the Northern and Eastern Provinces.

The 'terms' of these eighteen Councils will expire on 3-6-86 and elections, we learn, will become necessary for all the Development Councils in the country as the Development Councils Act does not permit an extension of the terms of office of the Councils by more than one year.

Christian Theological Classes

Leading to

The Bachelor of Theology (B. Th.) degree

The Bachelor of Divinity (B. D.) degree

of

The Serampore University

will commence

From June 1987, at the Christa Seva Ashram, Maruthanamadam.

Preparatory Classes for the Entrance Examination to be held in February, 1986 will begin

on

March 1 1986

Christians who have obtained a pass in G. C. E. (O/L) or above and are wishing to follow this course as full-time students can apply. Scholarships will be given to those who will be admitted.

Those who satisfactorily complete the course will be given the opportunity to serve as full-time workers in Jaffna Diocese of the Church of South India.

Please send your application before 31st of January, 1986

to

The Registrar

Lay Training Institute

C/o, Christa Seva Ashram

Maruthanamadam

Chunnakam.

The Registrar,
Lay Training Institute.

In brief

O One hundred and fifty Dons from four of the country's Universities who went abroad for post-graduate work have not returned. 25 are from the Jaffna University, 55 from Colombo, 51 from Peradeniya and 14 from Sri Jayawardenapura. The salary of a Sri Lankan Professor is Rs. 4500/- which, amounts to US dollars 167. A Singapore Don earns 70,000 rupees a month (7000 Singapore dollars).

Economic Planning of.....

(Continued from page 2)

of measurement. It is widely used in the 20th century, often for nonbearing walls in steel frame construction.

Wood in general, is easier to acquire, transport, and work than other natural materials. All parts of a building can be efficiently constructed of wood except foundations; its disadvantage is susceptibility to fire, mold, and termites.

The development of construction methods in iron and steel was the most important innovation in architecture since ancient times. These methods provide for stronger and taller structures with less expenditure of material than stone, brick or wood and can produce greater unsupported spans over openings and interior or exterior spaces. The evolution of steel frame construction in the 20th century entirely changed the concept of the wall and the support. Normally, steel must be protected against corrosion by surface coverings, but alloys such as stainless steel have been developed for exposed surfaces. Aluminium and other light metal alloys have come to be favoured for exterior construction because of their weather resistance.

(to be continued)

For Sale

Education and Human Rights in Sri Lanka

by

Mr. K. Nesiah M. A.

247 pages: Rs. 20/-

Published by

the C. I. S. R. S. Jaffna.

Available at:

C. L. S. Book Depot, Jaffna

or

Mission Sales Centres,

C. I. S. R. S. Ashram,

Chunnakam.

JAFFNA COLLEGE

Y. M. C. A.

CENTENARY CELEBRATIONS

Saturday 8th February

9.30 a.m. Praise Service

Preacher

Rt. Rev. D. J. Ambalavanar

10.30 a.m. Tea

10.45 a.m. Public Meeting

1.30 p.m. Fellowship-Lunch

(Lunch Fee Rs. 15/-)

Former Members of the Jaffna College Y. M. C. A. and Alumni are invited.

Names should be sent to the Secretary before 30-1-86.

A. JEYARAJAN,
Secretary.

The Service of Installation of

Thambithurai Gunaseelan

as Principal of

St. John's College, Jaffna

by

The Rt. Rev. Swithin Fernando

Bishop of Colombo

will take place

on

Thursday 9th January 1986

at 4.00 p.m.

at

St. John the Baptist's Church, Chundikuli

Your prayers and presence are earnestly solicited.

St. John's College,
Jaffna.

EDITORIAL

Prospect 1986

[Some thoughts on the contemporary Sri Lankan political situation.]

The reported scale and intensity of the military operations carried out in the North and East of Sri Lanka during the last two months of the year 1985, with bullets from air-borne machine guns whistling round many hearths and homes in the countryside has evoked the following comment from the Indian Prime Minister, Rajiv Gandhi in a statement he is reported to have made to the Press Trust of India (PTI):—

"It is one thing to deal with terrorists. It was another to victimise large segments of the population only because they belong to a particular ethnic group."

[More than 70% of the people in Sri Lanka live in the countryside.]

The statement was taken perhaps by the Sri Lankan government as a grim postscript to the Prime Minister's stance that India would not take in the 84,000 repatriates who had got their Indian citizenship rights according to an Indo-Ceylon Agreement, until the Tamil refugees in India (over a lakh of them) find their way to Sri Lanka under a more salubrious political climate.

The Sri Lankan Ambassador in New Delhi promptly took up the issue of reported civilian killings in the North and East, strongly refuting in a lengthy statement to the Sri Lankan national media, what he called the several "highly exaggerated and distorted stories" carried recently on the wires of the two big Indian news agencies—the PTI and the UNI.

A glare of ice appeared again on the surface of the Indo-Sri Lankan waters, though it is likely to melt as it has done on many occasions in the past.

It was G. K. Chesterton, the 20th century Novelist, Historian and Poet who once said that we cannot understand any myth unless we find that one of them is not a myth. A heavy civilian toll has again been reported in Jaffna, (this time in the town) on January 4 and 5, 1986 when the Cease-fire Monitoring Board was in session. Prof. K. Sivathamby a member of the Monitoring Board promptly brought to the notice of the Army Commander, the nightmare happening all over again in Jaffna.

In this context, it would be difficult for anyone to taint civilian casualties and injuries in Jaffna, on January 4 and 5, with tactical euphemisms.

There is another side to this scenario. The CDN of 3-1-86 has a significant news comment with the front page headline flash under the caption "Lanka harvests rice surplus". Reading through the news item one could get a glimpse of Northern realities in an otherwise flamboyant picture. The news item reads:—

"What is being lost to the country in the troubled areas of the North and East will be amply made up for, in the new regions being opened up under the Mahaveli Development Project."

It is a sad reflection that those who have been killed or rendered homeless in air attacks in recent months are peasants from the Agricultural areas as Paranthan, Kilinochi, Vavuniya in the North and Nilaveli, Kuchaveli and Pottuvil in the East where the farmers, and their teams of Agricultural labourers did not have even the essential pre-requisite of civilisation—safety in public places [The Paranthan and Kilinochi areas are the granary of the North.]

The peasants with one accord echo those lines of the Roman Poet Vergil who describes the "world" in which the Roman peasants in his day lived in these very poignant lines:—

A world where wrong and right are blent
A world that reeks with countless crime
Where evermore the plough
Lacks his honour and the hind
Is forced far from his desolate fields
And reaping hooks are straightened into swords.

[Of all Latin poets, Vergil (70—19 B.C.) was an interpreter of the human heart.]

"Arm to Parley" was Winston Churchill's well known watch word during the Second World War, implying that a civilised nation should arm itself with one hand only if it could at the same time sow the seeds of parley with the other.

Unfortunately in Sri Lanka our "parleys" from Colombo to Thimpu have ended "not with a bang but with a whimper". As for "seeds" of parley except for some ideals projected by the President exhorting the army at Passing Out Parades to protect the lives of the people even during combat, or of a "a common-national consciousness" uttered by the National Security Minister, there has been no serious attempts to heal the deep fissures motivating the two warring communities. Instead, sweeping feelings and problems under the rug have only contributed to compound the issue of reconciliation.

It appears as if, it is within this contradictory situation of 'Arm and Parley' that we have to construct the path of reconciliation. Even the policy of "constructive engagement"

New Attorney-at-law

Mr. Dhananjeyan Senathirajah of Manipal, Jaffna took his oaths as an Attorney-at-law before Mr. S. Sharvananda, Chief Justice, Mr. Colim Thome, Mr. Parinda Ranasinghe, Justices of the Supreme Court.

He is the younger son of Mr. Kanthipillai Senathirajah, a Senior Lawyer of Jaffna, and a Justice of the Peace, and Unofficial Magistrate, and Stella Rajavathy of Manipal and is a grandson of Sayampar Kanthipillai Notary Public, and a distinguished Tamil Scholar and poet.

He had his early education at St. Johns College, Jaffna where he distinguished in studies and received several prizes, and excelled in Sports and won colours both in Athletics and Cricket.

At Law College he was the Secretary of the Law Students Union Thamil Mantram and represented the College in Hockey and was Captain of the Cricket Team in 1984.

He intends to set up practice in Colombo.

OL Examination, 1985

The number of candidates who sat for the Examination in December, 1985 is 462,000. The marking commenced at 60 "evaluation centres" on 27-12-85 and will continue till 5-1-86.

The Commissioner of Examinations, Mr. P. Kariyawasam has reported that there was no disruption at any of the Examination centres.

which President Reagan favours in South Africa, appears to have little relevance in Sri Lanka as the 'constructive side' of the "engagement" is yet to emerge. Some even think that prolonging the 'engagement' has only produced destabilisation by more sophisticated arms pouring into the country.

India's role has been to prod Sri Lanka into slow but tangible and discernible progress. At one stage, it was even doubted if India was doing all it can to bring that progress about.

But now with the Indian Prime Minister displaying an impatience with the Sri Lankan psyche getting inured to violence and President Jeyawardene, trying to set the stage at home to launch a more realistic stance in the matter of "Devolution of Power", it is hoped that the Year 1986—designated as the International YEAR of PEACE—would mean in Sri Lanka, at least to start with, an absence of authoritarianism, barbarity and brutality.

"In a democratic culture" said Prof. John Bicknell, [at the Handy Perinpanayagam Inaugural Memorial Lecture delivered at Kokuvil Hindu College on 23-3-83 on the subject "Roots of Culture"], "there should be room for many kinds of trees but they do need to have their roots in their soil".

The institutional arrangements for 'Devolution' in Sri Lanka "with forms of inter-provincial co-operation, transcending district or provincial boundaries" (as the Citizens Committee for National Harmony puts it) should work towards this end. There must perforce be a change from the murky atmosphere of hatred and disillusionment, to the rarer atmosphere of idealism and sacrifice, from a pursuit of a military culture, to an emphasis on people and progress.

The Christian response to mass killings is best summed up in these words of Argentine Professor Miguez Bonino (a WCC President):—

"God is the Lord, Giver, Protector and Guarantor of all Life.... We are responsible for the defence and plenitude of all life, specially of all human life, through all the legitimate means history offers us."

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/129/News/85.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 10th January 1986 and published by Mr. Alvapillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.

Colombo Church (CSI)

Mr. D. Rasanayagam J. P.

The death occurred quite suddenly of Mr. D. Rasanayagam, retired Chief Medical Technologist on Sunday, the 24th of November, 1985. He was 62 years old at the time of his death. He was the son of Mr. and Mrs. Benjamin Devadason of Nunavil West.

He had his early education at Driesberg College, Chavakacheri and joined government service in 1943 and retired after 40 years. He was a member of the Executive Committee of the C.S.I. Colombo Church at the time of his death.

The funeral Service at home was conducted by Rev. J. J. Ratnarajah, Presbyter of the Colombo Church. The tribute for his life and work was paid by Mr. V. Navaratnam, Treasurer of the Colombo Church.

His mortal remains were cremated at Kanatte on Wednesday (27-11-85). He leaves behind his wife Ratnamani (nee Chinnappah), daughter Devaki and a host of relations and friends to bemoan his untimely demise.

— Cor.

IN BRIEF

○ The Second Handy Perinpanayagam Memorial Lecture was delivered at the St. John's College Hall, Jaffna by Prof. K. Sivathamby of the University of Jaffna on Tuesday, 31st of December, 1985 at 10.30 a.m. on "Tamil Nationalism and Social Conflicts"—an Effort to understand the current ethnic crisis in Sri Lanka.